

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی نظریه های رفاه و بهروزی

محل انتشار:

دوفصلنامه جستارهای اقتصادی، دوره 8، شماره 15 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

سیدهدای عربی - استادیار پژوهشگاه حوزه و دانشگاه

خلاصه مقاله:

رفاه و بهروزی، یکی از آرمان های دیرینه انسان و جوامع انسانی است و در اقتصاد نیز به عنوان معیار ارزیابی به کار گرفته می شود؛ به طوری که وضعیت ها، سیاست ها و نهادهای اقتصادی براساس آثار آنها بر رفاه افراد ارزیابی می شود. با این حال، ماهیت و چیستی رفاه و بهروزی همیشه مورد بحث بوده است. نظریه های رفاه متعارف در فرهنگ مغرب زمین با نگاه صرفا مادی به انسان و ارزش های انسانی آن را به خوشی، لذت و زندگی مرفه تحلیل می کنند. در عین حال، اقتصاد پژوهان نحله فکری غالب، برای رهایی از مباحث فلسفی و احیانا ارایه معیاری عینی آن را با تمایلهای و ترجیح های افراد تبیین می کنند. اما در تمدن اسلامی، فیلسوفان به طور عموم آن را به سعادت و بهروزی تعبیر کرده اند. در این مقاله، نظریه های متعارف درباره ماهیت رفاه نقد و بررسی و سپس دیدگاه اسلامی ارایه می شود. تمامی مباحث بر چیستی رفاه و بهروزی متمرکز است و اگر در برخی از موارد به مباحث سیاستی درباره رفاه و رفاه اجتماعی، اشاره شده، به صورت حاشیه ای است. اگرچه مقاله براساس روش تحلیلی - توصیفی است؛ اما رویکرد بحث فلسفی است. این مقاله، با توجه به تفاوت جوهری انسان و ارزش های انسانی در دیدگاه اسلامی و نظریه های متعارف، معتقد است که دیدگاه اسلامی درباره رفاه، کمال گرا و در گرو کمال حقیقی هر دو بعد جسمی و روحی انسان است. استدلال مقاله این است که هرچند شناخت خیر و خوبی انسان در نظریه های متعارف ابتدا به غرایز و تمایل ها سپرده شد و عقل برای رسیدن به آن صرفا نقش ابزاری یافت؛ اما ناکامی های نظریه های اولیه در تبیین رفاه و بهروزی انسان باعث بازگشت به عقل شناسنده خیر شد و اخیرا عقل در برخی از نظریه های متعارف، تا حدودی نقش اصلی خود را بازیافته است

کلمات کلیدی:

رفاه، سعادت و بهروزی، نظریه های رفاه، دیدگاه اسلامی درباره رفاه و بهروزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/794280>

